

Robert Pedersen (S):

Jeg kan anbefale forslaget for socialdemokratiet, venstre, konservative og socialistisk folkeparti og vil blot bede ministeren om at besvare ét spørgsmål, nemlig om der sker nogen konkurrencemæssig forandring i forhold til de øvrige forsikringsselskaber. Hvis det bliver besvaret tilfredsstillende, ønsker vi ikke udvalgsarbejde.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne kan også anbefale lovforslagets gennemførelse. Det er en ganske rimelig regulering, som her foreslås.

Glensgård (FP):

Fremskridtspartiet vil gerne se nærmere på forslaget i udvalget. Vi ønsker altså modsat socialdemokratiet en udvalgsbehandling, hvor vi har en lang række tekniske spørgsmål at stille ministeren.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige behandling af forslaget.

Uanset, at jeg nu forstår, at der på hr. Glensgårds foranledning skal være udvalgsarbejde om denne meget enkle sag, skal jeg gerne svare på det spørgsmål, hr. Robert Pedersen har stillet. Der sker ikke ved disse forhøjelser nogen som helst forvridning i forhold til de private forsikringsselskaber. For de private selskaber er det sådan, at der ikke er fastsat noget maksimumbeløb. Den eneste begrænsning er her mulighederne for og prisen på genforsikring, sammenholdt med de af forsikringsrådet stillede krav med hensyn til, hvor stor en egenrisiko et forsikringsselskab i disse tilfælde må påtage sig. Jeg kan sige, at det er bekendt for forsikringsrådet, at der i en række tilfælde er tegnet forsikringer, som statsanstalten ikke kunne have tegnet selv med den nu foreslåede lovændring. Der er efter min bedste bedømmelse intet kontroversielt i forhold til de private forsikringsselskaber i dette forslag.

Ingomar Petersen (RV):

Vort partis ordfører, fru Aase Olesen, kan desværre ikke være til stede, men jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ophævelse af grundværdibetingelsen for fritagelse for parcelhuse m. v.) [af Kirsten Jacobsen m. fl.]

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 14/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Forslaget går ud på at ophæve den absolutte betingelse for ejerboligers fritagelse for særlig indkomstskat, at grundværdien ved den sidste vurdering forud for afståelsen skal være mindre end 50 pct. af ejendomsværdien.

I bemærkningerne til forslaget giver forslagsstillerne udtryk for, at det er nødvendigt at ophæve denne regel, da man ellers ved 16. alm. vurdering vil komme ud for, at en meget stor del af almindelige parcelhuse og sommerhuse kommer ind under reglerne om særlig indkomstskat, fordi jorden bliver opvurderet i forhold til bygningerne.

Jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at det kan være hensigtsmæssigt, når vi kender resultatet af 16. alm. vurdering, da at se på, om der er foretaget en forskydning imellem vurderingsgrundlaget for jorden og vurderingsgrundlaget for bygningerne, om der på grundlag af det faktiske resultat er basis for at foretage ændringer i den gældende bestemmelse.

Jeg kan i øvrigt sige, at det er et punkt, der har været overvejet i ministeriet, men statsskattedirektoratet har ikke på forhånd kunnet beregne, hvorledes forholdet mellem ejendomsværdier og grundværdier vil stille sig ved 16. alm. vurdering for de ejendomsgrupper, hvor problemet er aktuelt. Jeg har derfor ment, at dette emne bør ligge, indtil vi har et konkret udgangspunkt for en vurdering heraf.

Jeg vil gerne understrege, at min enighed

[Ministeren for skatter og afgifter.]

med forslagsstillerne rækker kun til en vurdering af behovet for en justering. En fuldstændig ophævelse af bestemmelsen kan jeg ikke gå ind for. 50 pct.s reglen blev i sin tid indført, fordi man ville forhindre, at ejere af værdifulde ubebyggede grunde omgik beskatningsreglerne ved at sætte f. eks. et lille træhus på grunden og så forlange ejendommen fritaget efter parcelhusreglen. Jeg mener stadig, at den slags omgælder må forhindres, og jeg må derfor ganske afvise forslaget om helt at ophæve reglen.

Poul Mortensen (S):

Fra forslagsstillernes side taler man om de forskydninger, der vil finde sted ved den 16. alm. vurdering, hvor jorden ofte vil blive opvurderet i forhold til bygningerne. Da den 16. alm. vurdering som bekendt først finder sted fra den 1. april 1977 og med skattemæssig virkning fra den 1. januar 1978, mener vi i socialdemokratiet, at fremsættelsen af dette lovforslag er lidt forhastet.

Ministeren har lige sagt, at hvis der sker en opvurdering i forhold til bygningsværdien ved den 16. alm. vurdering, så finder ministeren det rimeligt, at man tager 50 pct.s reglen op til revision.

Bl. a. af de her nævnte grunde må socialdemokratiet for nærværende afvise lovforslaget.

Jacob Sørensen (V):

Den regel, der i forslaget foreslås afskaffet, er jo, som allerede nævnt, indført for at undgå, at der opstår urimelighed i forholdet mellem helt ubebyggede grunde og grunde, hvorpå der findes et beskedent byggeri. Forslaget bygger på den formodning, at der vil ske væsentlige forskydninger i vurderingerne i 1977 i retning af, at jordværdierne vil stige mere end ejendomsværdierne, og at derved flere ejendomme ville blive ramt af denne begrænsningsregel, som ligger i loven om særlig indkomstskat.

Selv om vi i mange henseender i venstre er utilfredse med loven om særlig indkomstskat, fordi vi ikke kan få tilslutning til at tilpasse reglerne, således at man kan undgå beskatning af inflationsgevinster og dermed pengeforringelsen, så kan vi alligevel ikke give tilslutning til dette forslag, der jo tager sigte på at give en lille gruppe af skatteydere en væsentlig fordel ved fritagelsen.

Men hvis formodningen om forskydningen i

vurderingerne virkelig viser sig at holde stik, når den 16. alm. vurdering kan gøres op, så kan der jo være anledning til, at man begynder at overveje, om det kunne være rimeligt at ændre på 50 pct.s grænsen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget, vi behandler, er et forslag om at ændre den lov om særlig indkomstskat, som er vedtaget af venstre og socialdemokratiet imod radikale stemmer. Jeg er glad for, at fremskridtspartiets forslag er fremsat. Jeg synes, dette forslag er velegnet til at belyse forskellen mellem den samfundsopfattelse, som er fremskridtspartiets, og den samfundsopfattelse, som er det radikale venstres.

Jeg havde håbet, at opfattelsen ville være den samme hos en række demokratiske partier, som den er hos os. Jeg er ked af den meget forsonlige indstilling, ministeren gav udtryk for, og jeg håber, at han ved nærmere eftertanke ikke opretholder den.

For hvad er det, forslaget går ud på? Forslaget siger, at dér, hvor grundværdien er steget ekstra meget, så den ved den nye vurdering kommer til at udgøre mindst halvdelen af den samlede ejendomsværdi, skal der alligevel ikke ske betaling af skat efter reglerne i loven om særlig indkomstskat. Vi er helt uenige. For det, der er sket, når grundværdien er steget ekstra meget, er jo, at uden at ejeren har gjort det mindste arbejde, så er grunden steget – og steget alene ved samfundets indsats. Den arbejdsfri gevinst skal altså ikke beskattes, mener fremskridtspartiet. Vi mener lige det modsatte. Er der nogen steder, hvor en kapitalvindingskat er på sin plads, så er det her.

Husk på, at ejeren, så længe han har lyst til det, har lov til at nyde den grund, der er tale om; først når han vil realisere den og siger: nu har jeg ikke interesse i at bruge denne grund mere, nu vil jeg realisere den, så kommer samfundet og siger: så må vi have ret til en del af det, som vi har skabt helt og aldeles. Jeg forstår ikke, at nogen kan være i tvivl. Selvfølgelig bør denne lov opretholdes.

Jeg kan føje til: efter dette forslag vil forskellen på behandlingen af landbefolkningen og bybefolkningen yderligere udbygges. Hvis fremskridtspartiet får sin vilje, vil det indebære, at ikke engang i det tilfælde, hvor byboen ved at have ejet en grund har fået en helt arbejdsfri gevinst, der overstiger, hvad der i øvrigt finder sted ved salg af parcelhuse, ikke

[Bernhard Baunsgaard.]

engang i det tilfælde skal byboen betale særlig indkomstskat. Landboen skal det fortsat.

Jeg er aldeles uenig og håber, at socialdemokratiet og andre partier også vil ende med at være aldeles uenige med fremskridtspartiet i dette, under alle omstændigheder.

Ømann (SF):

Den udvikling, man frygter ifølge bemærkningerne til dette forslag, er egentlig ganske sandsynlig. Efterhånden som vurderingerne af en ejendom med et parcelhus på skrider frem, fra 13., 14., 15. og nu frem til 16. vurdering, ja, så må der naturligvis ske den udvikling, hvis vurderingsmændene ellers er ved deres sunde fornuft, at grundværdien stiger i forhold til værdien af det hus, der bliver ældre og ældre. Derfor sker der naturligvis for en række ejendomme dette, at pludselig er grundværdien steget til at være mere end halvdelen af den samlede ejendomsværdi, og så falder hammeren, så indtræder der pligt til at svare særlig indkomstskat, når man afhænder ejendommen.

Den tanke er fuldstændig korrekt. Men det er også det eneste gode, jeg kan sige om dette forslag. For dette forslag går ud fra, at det er en uting at beskatte arbejdsfri gevinster, og at den smule beskatning, vi har af dem, skal afskaffes. Jeg har jo, som det er tinget bekendt, det modsatte udgangspunkt, at det har været en forbrydelse over for vores økonomiske politik, at der har været en sådan lækage, at disse gevinster har kunnet gå ud i økonomien uden nogen som helst beskatning, til skade for hele den økonomiske opbygning, betalingsbalancen osv.

Jeg tror, det er nødvendigt at besinde sig på denne særlige indkomstskat. Jeg tror, vi bliver tvunget til at indføre en beskatning, der går hele vejen rundt på dette område, og det er jo ikke det, dette forslag tilsigter, tværtimod. Derfor kan vi under ingen omstændigheder give vores støtte.

Jeg vil dog med lidt malice sige, at når man nu rejser det her i folketinget, så kan det godt være, forslaget vil have én gavnlig virkning, nemlig at ejere af den kategori af ejendomme, som nu kan forudses at komme ind i beskatningszonen, siger: nå, nu er det på tide at sælge, nu skal vi i hvert fald have solgt inden 1. april 1977, for ellers risikerer vi at få ørerne i maskinen. Det kan betyde et større udbud end sædvanligt af disse ejendomme og dermed

et pres på priserne, som kan gavne prisudviklingen for disse huse i al almindelighed og dermed virke til et pres nedad på inflationen. Men det er også den eneste cadeau, jeg kan give dette forslag.

Stetter (KF):

Ministeren for skatter og afgifter var ikke direkte afvisende over for forslaget, men ville vurdere sagen nøjere, når resultatet af 16. alm. vurdering foreligger. I modsætning til hr. Bernhard Baunsgaard er vi tilfredse med denne holdning hos ministeren. Denne lovgivning er urimelig og uretfærdig på en lang række felter, og vi vil ved opretholdelse af denne regel øge denne uretfærdighed og urimelighed.

Jeg skal sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at udjævningen mellem by og land i denne som i andre sager kan ske på en anden måde end ved at skærpe beskatningen for bybefolkningens vedkommende.

Jeg vil gerne i al almindelighed fremhæve, at stigningen ved 16. alm. vurdering nødvendigvis, at folketinget ser på netop denne betingelse, som vi taler om her. Den stammer fra en tid, hvor ingen havde forudset så store grundværdistigninger, som vi kan iagttage siden sidste vurdering. Som følge af den voldsomme inflation, vi har oplevet, kan ganske almindelige familieboliger og sommerhuse risikere at falde ind under begrænsningen af fritagelsen; og det er ikke rimeligt – og det har aldrig været lovens hensigt – at fortjenesten ved sådanne handler skulle beskattes så hårdt i forhold til fortjenester ved alle de mange handler, som ikke rammes af betingelsen.

Vi må være klar over, at det er en vanskelig afgørelse at træffe, når man skal afgøre, om fortjeneste ved salg af enfamiliesboligen, tofamiliesboligen eller sommerhuset skal ind under særlig indkomst eller skal ind under almindelig indkomst, og der foregår jo i dag et misbrug, f. eks. i forbindelse med 2 års reglen.

Derfor er det urimeligt, at man opretholder denne begrænsning i fritagelsen, som vi behandler her. At bibeholde den kan ikke forsvares med saglige argumenter, og derfor vil vi under udvalgsarbejdet søge tilslutning til at få den slettet.

Aksel Knudsen (KrF):

Da vores ordfører ikke er til stede, skal jeg på kristeligt folkepartis vegne sige, at da vi i øjeblikket er i forligsforhandlinger om særlig

[Aksel Knudsen.]

indkomstskat, kan vi ikke se, at vi kan gå ind for dette forslag.

Kaj Hansen (DKP):

Det forslag, vi nu behandler, er et typisk fremskridtspartiforslag. Man tager en lille gruppe, grundejere og ejendomsbesiddere, og siger: hvad kan man nu gøre for dem i den kommende tid, hvor de får nogle meget store kapitalgevinster at råde over? Kan vi så samtidig gøre noget for dem med de store grunde over 1.400 m², så skal vi også gøre det. Det er jo typisk fremskridtspolitik faktisk at hjælpe alle dem, som ikke har hjælp behov, og så slå hånden af dem, som faktisk trænger til at hjælpes med hensyn til deres boligudgifter.

Jeg må minde om, at det er ikke ret længe siden, vi behandlede et forslag her, der havde noget med boligsikring at gøre. En ganske almindelig, beskeden regulering af boligsikringen blev afvist, ikke alene af fremskridtspartiet, men også af andre borgerlige. Så er det et stift stykke at komme her med et forslag, der drejer sig om: hvordan kan vi hjælpe dem, der får de største kapitalgevinster? Det er jo det, forslaget går ud på. Sådan er det i øvrigt med fremskridtspartiets forslag. Hvordan kan vi hjælpe de store formueejere, hvordan kan vi hjælpe de store jordbesiddere, hvordan kan vi hjælpe alle dem, som har fået en så stor kapital, at de på den ene eller den anden måde kommer i knibe og faktisk skal betale noget i skat af de gevinster, som de ikke har opnået ved egen indsats, men som de bare raner til sig, gevinster, som er samfundsskabe?

Må jeg i øvrigt sige med hensyn til det saglige, at det er ganske givet, at 16. alm. vurdering giver nogle problemer, men det er spørgsmål, der skal løses i en helhed. Det er også et spørgsmål, hvor lejernes interesser skal drages ind i billedet.

Det foreliggende forslag er et typisk agitationsnummer fra fremskridtspartiets side for at sikre sig, at de med de største kapitalgevinster i det her land også giver deres stemme til fremskridtspartiet.

Brusvang (CD):

På partiet centrum-demokraternes vegne har jeg følgende bemærkninger til det fremsatte forslag:

Vor stilling er i princippet et ganske klart ja til sagen, sådan som den foreligger her og nu.

Jeg må derfor også tage afstand fra de bemærkninger, der blev fremsat fra radikal side om de arbejdsfri indkomster.

Jeg må tage afstand fra den redegørelse, der for et øjeblik siden blev givet af kommunisterens ordfører, og som jo var totalt misforstået. Han talte om, at man ville fritage dem over 1.400 m²-grænsen. Det er slet ikke det, det drejer sig om.

Det, det drejer sig om i det foreliggende lovforslag, er alene, at følgende ord skal gå ud:

»Med hensyn til en- og tofamiliehuse gælder denne fritagelse dog kun, hvis grundværdien ved den sidste vurdering før afståelsen er mindre end halvdelen af ejendomsværdien ved den samme vurdering«.

Her kan jeg erklære mig enig med hr. Stetter, når hr. Stetter taler om, at der på sin vis også er et socialt sigte med det forslag, der er fremsat her. Hvad er det nemlig, der sker, når denne bestemmelse får virkning? Der sker det, at en enkelt gruppe helt uretfærdigt bliver ramt, en enkelt gruppe, som består af mennesker, som visse steder rundt omkring i København bor i huse, der egentlig ikke er så gode, som de burde have været, fordi disse mennesker simpelt hen ikke har haft penge til at bygge huse af en sådan kvalitet. På grund af en sådan særrregel bliver de altså ramt på en helt urimelig måde. Det er socialt uafbalanceret.

Nu er vi med regeringspartiet og flere andre partier i gang med nogle forhandlinger om særlig indkomstskat, og det siger sig selv, at vi må føre disse forhandlinger igennem. Det her foreliggende er et senere initiativ, og et senere initiativ kan selvfølgelig ikke føre til, at et initiativ, vi allerede er i gang med, skal stoppes. Derfor vil vi godt føre disse forhandlinger igennem.

Jeg er ikke profet, jeg ved ikke, hvad forhandlingerne med regeringen om særlig indkomstskat kan føre til af resultater. Men én ting ved jeg: at hvis de ikke fører til resultater, ja, så må vi jo bl. a. vende tilbage til et initiativ som dette, og så må vi se på det, vi må se på det i forhold til den lovgivning og de aftaler, der foreligger i øvrigt. Vi må have beregnet dette lovforslags provenu. Hvis det er sådan, at dette lovforslag har en provenuvirkning – det kan jeg ikke overse – som måske kunne kollidere med augustforligets ramme, ja, så kan der altså blive et spørgsmål om, at selv om vi støtter ideen i det, selv om vi er enige i den tanke, der her er formuleret, så må vi sige, at ikraft-

[Brusvang.]

trædelsestidspunktet må være den dato, på hvilken augustforliget udløber.

Det er netop den afklaring, der har fundet sted mellem augustforligspartierne her for nylig ved en større drøftelse hos statsministeren. Vi kan i denne sag klart tilkendegive vore principielle synspunkter. Det kan vi gøre over for alle forslag, der kommer, også fra anden side – også forslag, som muligvis idémæssigt er noget i strid med selve augustforliget, eller som provenumæssigt er i strid med det, man har tilsigtet dér – men i sådanne tilfælde må man sige: så må ikrafttrædelsesdatoen altså blot være den dato, på hvilken augustforliget hører op.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne først takke ministeren for, at han ikke var afvisende over for den tanke, der ligger bag forslaget.

Hr. Bernhard Baunsgaard har måske ikke læst hele forsiden af forslaget, idet han sagde: det er et typisk fremskridtsforslag. Jeg vil gøre opmærksom på, at det er et forslag, som er fremsat af fremskridtspartiet og det konservative folkeparti, fordi vi i en betænkning tidligere har haft de samme meninger om disse spørgsmål.

Jeg synes, det er værd at slå fast her, at hensigten med den netop citerede bestemmelse i loven om særlig indkomstskat var jo, at man skulle tage de almindelige parcelhuse ud af den særlige indkomstbeskatning. Hvis man stadig væk mener det – og jeg er da glad for, at skatte- og afgiftsministeren gav udtryk for, at det mener socialdemokratiet også – så kan det ikke nytte noget, at man ikke vil diskutere de her problemer. Det er nemlig nu, vi skal diskutere dem. Der er allerede ude omkring i befolkningen skabt en uendelig stor utryghed over for, om disse ganske almindelige parcelhuse nu bliver ramt af loven om særlig indkomstskat.

Jeg må sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at der er ikke tale om at favorisere særlig store arbejdsfri indkomster. Grunden til, at bestemmelsen kommer til at virke så hårdt på ganske almindelige parcelhuse, er jo, at den får en vilkårlig virkning. F. eks. vil ældre huse, der er placeret i et område som Gladsaxe med høje grundværdier, blive ramt af loven om særlig indkomst, hvorimod millionæren, som har bygget på en relativt billig grund nede ved Greve,

kan gå fri af loven om særlig indkomst. Jeg ved ikke, om hr. Bernhard Baunsgaard ikke synes, at den slags virkninger er urimelige. Det var i hvert fald ikke den slags virkninger, man tilsigtede, da man vedtog loven.

Hvis man ikke ændrer på disse regler, så vil man desuden få en stavnsbinding. Hvis man bor i et område, hvor éns parcelhus vil blive ramt af loven om særlig indkomst, og man ønsker at købe et andet hus et andet sted, så er man ikke i stand til at flytte. Det finder vi altså ikke er rimeligt.

Kristeligt folkepartis indstilling var, at man var i forhandlinger, og derfor kunne man ikke nu gå ind for forslaget. Kristeligt folkeparti har jo tidligere været positivt over for tanken, så det er muligt, når vi nu skal i gang med udvalgsarbejdet, hvor vi er helt indstillet på at få alt det relevante materiale frem, at kristeligt folkeparti også indser, det er urimeligt ikke at ændre disse regler. Det er i hvert fald nu, vi skal have debatten i gang, og det er nu, vi skal have oplysningerne frem på bordet, så folketingspartiet kan tilkendegive over for befolkningen, at de intentioner, der lå bag, da man lavede loven om særlig indkomstskat og fritog parcelhusejerne for særlig indkomstbeskatning, har folketingspartiet stadig væk, og at folketingspartiet stadig væk ikke mener, at parcelhusejere skal betale særlig indkomstskat, når de sælger deres parcelhus. Hr. Kaj Hansen sagde, at det var de rige, man ville hjælpe med dette forslag. Nej, det er præcis det modsatte. For de, der bliver ramt hårdest af de gældende bestemmelser, er dem, der i sin tid har været sparsommelige og har bygget sig et lille bitte hus et eller andet sted, fordi de ikke havde råd til noget mere, og hvor udviklingen har gjort, at deres grund er steget mere, end tilsvarende grunde er steget. Det er de mennesker, der først og fremmest vil blive ramt, foruden alle mulige sommerhusejere rundt omkring. Det kan ikke være rimeligt, at sommerhuse, hvis bygningsværdi normalt ikke er særlig høj i forhold til grundværdien, også skal bringes ind under særlig indkomstbeskatning. Det mener fremskridtspartiet ikke, og det er grunden til, at vi har fremsat forslaget sammen med det konservative folkeparti.

Vi vil meget gerne i udvalgsarbejdet medvirke til, at alle de relevante oplysninger kommer på bordet, og så håber jeg, det også kan lykkes at overbevise et flertal i folketingspartiet om, at det er rigtigt at friholde ganske almindelige

[Kirsten Jacobsen.]

parcelhuse og sommerhuse fra særlig indkomstbeskatning.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne sige til ordføreren for forslagsstillerne, fru Kirsten Jacobsen, at det havde været forholdsvis let for forslagsstillerne at fremsætte et forslag med et indhold, der ville have virket mere overbevisende med hensyn til de intentioner, som fru Kirsten Jacobsen siger ligger bag ved det foreliggende forslag. Forslag af den karakter, der ligger på folketingets bord i dag, fører let til den konklusion, som adskillige ordførere også er kommet til, nemlig at forslaget i vid udstrækning tilgodeser de rige, for nu at bruge denne firkantede fremstilling af tingene.

Når jeg bad om ordet igen, er det foranlediget af et par ordførere, der ligesom lod tvivl tilbage om min stillingtagen til forslaget. Jeg har klart afvist det foreliggende forslag, men jeg har sagt, at hvis de spådomme, der ligger i bemærkningerne, skulle vise sig at være rigtige, altså hvis vi kommer ud i en situation, hvor vi får nogle betydelige forvriddinger i forhold til de intentioner, der ligger i loven, er vi villige til at se på det, når vi har et konkret grundlag at vurdere disse ting på. Men det foreliggende forslag har jeg klart taget afstand fra.

Poul Mortensen (S):

Jeg vil give ordføreren for forslagsstillerne, fru Kirsten Jacobsen, nogen ret, når hun taler om utryghed i befolkningen angående den 16. alm. vurdering. Det kan der måske nok være tale om, men denne utryghed er fruens og fruens parti i særdeleshed med til at fremme. Mange af de forslag, fremskridtspartiet kommer med, bærer ved til denne ild, og dette er et af dem. Jeg vil bare sige, at jeg håber, man kommer til fornuft.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren sagde nu, at han gerne ville tage problemet op, hvis der kom betydelige forvriddinger frem ved 16. alm. vurdering, der stred imod de intentioner, der ligger bag den gældende lov om særlig indkomstskat. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, hvordan det, som fremskridtspartiet her har fremsat forslag om, kan stride mod de intentioner, der ligger i

den særlige indkomstskat. Jeg har opfattet den som et forsøg på at beskatte samfundsskabte værdier, arbejdsfrie indkomster. Dette er vi forhåbentlig enige om skal fastholdes også i disse tilfælde, hvor der er tale om, at en grund som følge af en samfundssindsats stiger særlig meget i forhold til den samlede ejendomsvurdering; dette bør beskattes, og jeg vil benytte ethvert muligt middel til at fastholde socialdemokratiet på denne linje.

Jeg skal indrømme fru Kirsten Jacobsen, at jeg også kunne have talt om det konservative folkeparti i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget. Når fru Kirsten Jacobsen nu fremdrager det, skal jeg sige, at det ene og alene var af hensyn til en gammel forbundsfælle, der dog har været med til at gennemføre så betydelige indgreb i den private ejendomsret, som den nye naturfredningslov var udtryk for.

Jeg tror nok, fru Kirsten Jacobsen skal vurdere lidt om, hvor det er, millionærerne bygger deres villaer; jeg tror ikke, millionærerne bygger deres villaer ved Greve Strand eller i Gladsaxe.

Det er naturligvis ikke stedet at starte en studiekreds i, hvordan den særlige indkomstskat virker, men der er dog vist grund til at understrege her ved det skræmmebillede, som forsøges oprullet af fru Kirsten Jacobsen, at gøre opmærksom på, at ved beregningen af den særlige indkomstskat siger man, at hvis et hus, der for fremtiden måtte falde ind under denne, er ejet før 1965, er 100.000 kr. på forhånd helt skattefrie af en samfundsskabt værdi. Jeg kan ikke se, det kan være noget skræmmebillede, at vi siger: så må vi andre begynde at have noget af det, som vi selv har været med til at skabe.

Stetter (KF):

Jeg skal gøre hr. Bernhard Baunsgaard opmærksom på, at det er anden gang, dette forslag fremsættes af fremskridtspartiet og det konservative folkeparti. Tidligere har det været et af mange ændringsforslag til lov om særlig indkomstskat, og derfor er dette som andre ændringsforslag druknet i mængden, og det er gået, som det formentlig er gået mange medlemmer, nemlig at de ikke har opdaget det. Hr. Bernhard Baunsgaard har i hvert fald ikke; det tyder hans sidste bemærkninger på.

Det, vi taler om, er jo en af de gældende

[Stetter.]

begrænsninger af fritagelse for at betale kapitalvindingsskat ved salg af en- og tofamiliehuse, nemlig den, at grundværdien ved den sidste vurdering før afståelsen er mindre end 50 pct. af ejendomsværdien ved den samme vurdering. Det er denne regel, som bliver urimelig og uretfærdig, hvis det viser sig, at grundværdierne bliver vurderet til de højder, som vi mener de kommer op på. Denne regel vil ramme ganske almindelige familieboliger og ganske almindelige sommerhuse.

Det er derfor, de to partier siger til folketinget, at dette er noget, vi bliver nødt til at ændre. Ministeren har allerede sagt, at han er parat til at overveje sagen, hvis det viser sig, at vi har ret i vore spådomme, altså at relationerne bliver ændret i forhold til den nuværende situation.

Vi har forskellige begrænsninger for, at fortjeneste ved salg af en- og tofamiliehuse og sommerhuse kan betragtes som særlig indkomst, f. eks. 2 års reglen, 1.400 m²-grænsen osv. De er klare og faste.

Det, vi her siger til folketinget, er, at det er urimeligt, hvis det viser sig, at det går, som vi frygter, at man opretholder den nuværende regel om 50 pct. Selv hr. Bernhard Baunsgaard burde kunne se, at det, vi ønsker at undgå her, er, at familier bliver nødsaget til at sælge deres familieboliger, deres en- og tofamiliehuse, eller sælge deres sommerhuse på grund af en regel, som gør, at de af den ene eller den anden grund ikke har råd til at beholde dem. Altså, vi må prøve at bevare relationerne i forhold til hinanden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det bliver to korte bemærkninger, som jeg skal gøre meget hurtigt.

Den ene er den, at særlig indkomstskat først forfalder, når man sælger; man kan altså ikke på grund af den tvingsen væk fra sit hus.

Må jeg så gentage, hvad jeg sagde før: Jeg ved da godt, at de konservative har været medforslagsstillere. Jeg var også dengang hensynsfuld over for dem på grund af en fortid, som de nok kunne være bekendt, dengang de med os andre gennemførte disse betydelige indskrænkninger i den private ejendomsret. Jeg troede, de ville takke mig for, at jeg ikke havde hængt dem ud.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Må jeg i anledning af ministerens bemærkninger sige, at dette forslag er fremsat, fordi vi mener det seriøst, det er ikke fremsat for at skabe omgåelsesmuligheder, som ministeren antydede. Jeg kan da godt se, at man kunne have ændret den procentsats, der stod, til en anden, men så havde vi bare skudt problemet nogle år ud, og jeg mener, at omgåelsesmulighederne er så små, at de faktisk ikke er værd at tage med i denne forbindelse.

Men jeg vil på den anden side ikke for fremskridtpartiets vedkommende afvise, at man under udvalgsarbejdet, hvis der kan vindes tilslutning på den måde, kan finde en eller anden procentsats, så man undgår tilfælde som dem, ministeren nævnte, nemlig at folk sætter et cykelskur op på en grund og på den måde ikke skal betale særlig indkomstskat.

Fremskridtpartiets mening med lovforslaget er, at der af almindelige en- og tofamiliehuse og sommerhuse ikke skal betales særlig indkomstskat; det ligger helt klart.

Må jeg i anledning af hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger sige: Man kan naturligvis have en opfattelse af, om der skal være særlig indkomstskat eller der ikke skal være særlig indkomstskat på parcelhuse og sommerhuse, og hr. Bernhard Baunsgaard har åbenbart den opfattelse, at der skal være særlig indkomstskat. Jeg har den opfattelse, at det skal der ikke, og det er grunden til, at det er nødvendigt at kigge på de justeringer, der er foreslået her.

Det er i hvert fald sådan – og det tror jeg ikke engang hr. Bernhard Baunsgaard vil benægte – at hvis man ikke ændrer den procentsats, bliver parcelhusejeren med det lille, beskedne hus ramt meget hårdere end parcelhusejeren med den store, flotte villa, forudsat at de bor på den samme vej og ligger på grunde med ens vurdering; det kan vel ikke engang hr. Bernhard Baunsgaard benægte.

Jeg håber, det vil lykkes at finde en rimelig ordning, således at befolkningen ikke skal nære utryghed over for, om nogle mennesker skal blive vilkårligt ramt af loven om særlig indkomstskat; det er ikke rimeligt.

Brusvang (CD):

Jeg har i mit første indlæg gjort opmærksom på, at vi i princippet er ganske enige med for-

[Brusvang.]

målet med det foreliggende lovforslag. Vi synes, der er særdeles god grund til ud fra sociale synspunkter, at ejendomme af denne art ikke skal rammes af denne lov.

Som sagt er der nogle forhandlinger i gang i henhold til augustforliget, som vi er deltagere i, og for at fremme denne sag mest muligt kan jeg meddele forslagsstillerne – og det håber jeg ikke man kan have noget imod – at vi vil fremlægge dette forslag, som vi jo altså i princippet støtter, under de forhandlinger, vi deltager i med regeringen og de øvrige partier bag augustforliget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Classelotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m.

(Lovforslag nr. L'78. Fremsat 20/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erling Olsen (S):

Forslaget rummer en modernisering af klasselotteriet, og mit parti kan støtte det. Spørgsmålet er kun, om man eventuelt under udvalgsbehandlingen kunne se på mulighederne for at modernisere endnu mere. Det forekommer ikke helt tidssvarende med en udtrækning, hvor vindende numre udtrækkes af ét hjul og gevinsterne af et andet, mens der står en række mennesker og ser på. Der måtte være mulighed for eventuelt at gennemføre udtrækningerne ved hjælp af moderne edb-teknik. Det er muligt, det er for kostbart, og det er muligt, at det af andre grunde ikke kan lade sig gøre, men vi skal da lige kigge på det.

Christophersen (V):

Vi kan også tilslutte os de forslag til tekniske forbedringer, som skatte- og afgiftsministe-

ren har stillet. Vi værdsætter den modernisering, der er sket af staveformen, for så vidt angår ordet »Classelotteri«. Jeg er ganske enig med hr. Erling Olsen i, at der kunne være en idé i under udvalgsarbejdet også at stille spørgsmål vedrørende andre problemer inden for klasselotteriets funktionsområde, herunder også hele kollektionssystemet, men bortset fra disse bemærkninger har vi ikke nogen indvendinger mod forslaget.

Maisted (FP):

Vi er ligesom de foregående talere enige i de tekniske og administrative forbedringer, der foreslås, og vi kunne godt tænke os, at ministeren benytter sin bemyndigelse til at se på, om man ikke kunne drive klasselotteriet som en lidt bedre forretning. Når man tager i betragtning, at man her i landet kan tippe og have en omsætning på 500 mill. kr. med driftsudgifter på 30 mill. kr., er det lidt påfaldende, at klasselotteriets direktorat har 22 mill. kr. i driftsudgifter; det trænger nok til en stærkere revision.

Ømann (SF):

Jeg vil gerne tilslutte mig den socialdemokratiske ordfører, der efterlyste lidt afromantisering af denne affære. Jeg synes nok, det er mere påtrængende at have en landsdommer til at se på de enarmede tyveknægte end til at se på klasselotteriet, men det kan vi jo snakke om i udvalget. I øvrigt skal jeg tilsige velvillig behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Fra mine skoledage husker jeg, at vi først lærte i historie, at alle Struensees reformer blev afskaffet ganske kort tid efter, at han ikke var mere, og at kun én ting blev bestående, nemlig det kgl. klasselotteri; det blev udlagt, som om det ikke var noget gode. Nu har det levet så længe, og jeg skal i og for sig ikke gøre andre bemærkninger dertil, end at jeg også i overensstemmelse med de tidligere ordførere synes, at det er meget naturligt at få taget fat på denne gamle lov, der er fra 1869. Men jeg forstår blot ikke, at vi nøjes med at rette lidt i § 1, for hvis man læser resten af loven igennem, hvor der kun er fire paragraffer, der endnu har virkning, støder vi allerede i § 2 på det udtryk, at Colligeren med dit og dat ikke skal være tilladt. Jeg anede ikke, hvad det var. Jeg måtte hen at slå op i Meyers fremmedordbog og fandt ud af, at det dertil hørende verbum bety-